ТЕРМІЧНИЙ ТИСК ТА ІЗОХОРНА ТЕПЛОПРОВІДНІСТЬ ТВЕРДОГО СО2

О. І. Пурський

Черкаський державний технологічний університет бул. Шевченка, 460, Черкаси, 18006, Україна (Отримано 24 березня 2004 р.)

Проаналізовано вплив термічного тиску на ізохорну теплопровідність твердого CO₂. Отримано температурні залежності термічного тиску й ізохорної теплопровідности для різних молярних об'ємів зразків. Розраховані ізотермічні залежності теплопровідности твердого CO₂ від тиску. Установлено вигляд функціональної залежности ізохорної теплопровідности від термічного тиску. Характер температурної залежности ізохорної теплопровідности твердого CO₂ пояснюється фонон-фононною взаємодією та додатковим впливом термічного тиску.

Ключові слова: ізохорна теплопровідність, термічний тиск, фонони, молекулярні кристали, ізобарна теплопровідність.

PACS number(s): 66.70.+f; 63.20.Ls

I. ВСТУП

Відповідно до теорії трифононного розсіяння [1] фононна теплопровідність твердих діелектриків при $T \geq \Theta_{\rm D}/4 \; (\Theta_{\rm D} - {\rm температура} \; Дебая)$ повинна зменшуватися з підвищенням температури за законом $\lambda =$ f(1/T). Але вже в перших експериментальних працях з дослідження теплопровідности молекулярних кристалів отримано результати, які неможливо описати в межах класичних теоретичних моделей теплопереносу [1]. Як ізобарна, так і ізохорна теплопровідності молекулярних кристалів мають залежності, що суттєво відрізняються від характерної для цієї температурної ділянки залежности $\lambda \sim 1/T$. Відхилення теплопровідности від закону 1/T в ізобарному випадку спричинені, як це показали Клейтон і Батчельдер [2], передусім процесами, пов'язаними з тепловим розширенням дослідних зразків. Причини відхилення ізохорної теплопровідности від залежности 1/Т пов'язують з наявністю в молекулярних кристалів додаткових, порівняно з атомарними кристалами, видів теплового руху молекул, здатних впливати на температурну залежність теплопровідности, зокрема орієнтаційного руху молекул у вузлах кристалічної ґратки [3-5].

Якщо сили нецентральної взаємодії відносно незначні, а температури досить високі, то молекули такої речовини мають значну орієнтаційну рухливість. Залежно від конкретної речовини й температури характер орієнтаційного руху молекул може змінюватися від лібрацій і незначних переорієнтацій в орієнтаційно-впорядкованих фазах до практично вільного обертання в орієнтаційно-невпорядкованих фазах. Перехід молекул із зміною температури до неперервного обертання супроводжується збільшенням ізохорної теплопровідности [6,7]. Внесок обертального руху молекул у теплопровідність унаслідок низької групової швидкости лібронів незначний, тоді як розсіяння фононів на обертальних збудженнях кристалічної ґратки може бути того ж порядку, що й розсіяння на фононах. Якщо ж з підвищенням температури зменшення фонон-обертального теплового опору, внаслідок поступового переходу молекул до сповільненого обертання, буде перевищувати наростання теплового опору, пов'язаного з фонон-фононною взаємодією, загальна теплопровідність може збільшуватися. Але необхідно відзначити, що слабкіша залежність, ніж $\lambda \sim 1/T$, спостерігається також у кристалів інертних газів, що характеризуються відсутністю орієнтаційного руху, та деяких молекулярних кристалів, що складаються із сильно асиметричних молекул і орієнтаційна впорядкованість яких зберігається протягом усієї ділянки існування твердої фази [8–10]. Ця обставина вказує, що в цьому випадку причини відхилень ізохорної теплопровідности від класичної залежности 1/Т неможливо пояснити тільки впливом фононобертальної взаємодії. У праці [11] для опису поведінки ізохорної теплопровідности молекулярних кристалів в орієнтаційно-впорядкованих фазах запропоновано модель, у якій тепло переноситься низькочастотними фононами й "дифузними" модами, що здатні переміщуватися в кристалі. У цій моделі при розрахунках використано декілька узгоджувальних параметрів, значення яких варіювалися відповідно до критерію найліпшого узгодження з експериментом.

Як уже згадувалося, на характер температурної залежности ізобарної теплопровідности впливають процеси, пов'язані з тепловим розширенням дослідних зразків, тому для коректного зіставлення результатів експерименту з теорією використовують ізохорну теплопровідність. Однак при проведенні ізохорного експерименту з підвищенням температури вимірювальна ампула практично постійного об'єму перешкоджає тепловому розширенню зразка, внаслідок чого в досліджуваних кристалічних структурах відбувається наростання термічного тиску [8,12,13]. Цей чинник може впливати на поведінку теплофізичних властивостей досліджуваних кристалів і, зокрема, теплопровідности. У нашій роботі на прикладі твердого СО₂ проаналізовано вплив термічного тиску на ізохорну теплопровідність. Досі такий аналіз не проводили і вважали, що термічний тиск будь-якого суттєвого впливу на ізохорну теплопровідність не має. Твердий СО₂ має порівняно широкий температурний інтервал існування у твердій фазі і належить до кристалів, що утворені лінійними молекулами [1]. У результаті структурних досліджень [14] установлено, що твердий CO₂ під тиском власних насичених парів існує тільки в одній кристалічній модифікації і плавиться при температур
і $T_{\rm m}=216.5~{\rm K}.$ У цьому інтервалі температур твердий СО2 має кубічну ГЦК структуру просторової симетрії РаЗ з чотирма орієнтованими вздовж просторової діягоналі куба молекулами на елементарну комірку [15]. Сильна нецентральна взаємодія в кристалічному CO₂, зумовлена, в основному, квадруполь-квадрупольною взаємодією, дає змогу зберігати орієнтаційну впорядкованість до температури плавлення [16]. Твердий CO₂ має досить високу ентропію плавлення ($\Delta S = 9.23 \text{ cal/mole} \cdot \text{K}$), оскільки при плавленні руйнація трансляційної й орієнтаційної впорядкованости відбувається одночасно [14]. Високотемпературна характеристична температура Дебая є значно нижчою від температури фазового переходу й дорівнює $\Theta_{\rm D} = 128$ K [1].

II. РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

На сьогодні проведено експериментальні дослідження ізобарної λ та ізохорної λ_v теплопровідностей твердого CO₂ практично протягом всієї ділянки існування твердої фази [12,13]. Ізобарна та ізохорна теплопровідності кристалічного CO₂ мають температурні залежності ($\lambda_p \sim T^{-1}, 2, \lambda_v \sim T^{-0.8}$), що відрізняються від класичної залежности теплопровідности $\lambda \sim$ 1/T [1]. Результати експериментальних досліджень ізохорної теплопровідности (чорні трикутники) для зразків з молярним об'ємом $V_{\rm mol} = 25.8 \,{\rm cm}^3/{\rm mole}$ наведено на рис. 1.

Рис. 1. Температурна залежність ізохорної теплопровідности $\lambda_v[3]$ та результати розрахунків фононної теплопровідности $\lambda_{\rm ph}$ й додаткового внеску термічного тиску в ізохорну теплопровідність $\Delta \lambda_v$ для зразків твердого CO₂ молярного об'єму $V_{\rm mol} = 25.85 \text{ cm}^3/\text{mole.}$ Пунктирна лінія 1 — теплопровідність, розрахована за формулою (7).

$$\left(\frac{\partial P}{\partial T}\right)_V = \frac{\gamma C_V}{V_{mol}},\tag{1}$$

де γ — параметр Ґрюнайзена, C_V — ізохорна теплоємність, $V_{\rm mol}$ — молярний об'єм [1]. Як видно з рис. 2, в ізохорному зразку з молярним об'ємом $V_{\rm mol}$ = 25.85 cm³/mole термічний тиск зростає з температурою більше ніж на три порядки. Значення молярних об'ємів (рис. 2) залежать від температури вирощування зразків. Результати розрахунків добре узгоджуються з даними прямих досліджень термічного тиску твердого CO₂ [12], які отримали для зразків з молярним об'ємом $V_{\rm mol}$ = 27.78 cm³/mole, що наведені на рис. 2 суцільною лінією 1.

Рис. 2. Температурні залежності термічного тиску для зразків твердого CO₂ різних молярних об'ємів. Лінія 1— експериментальні дані [12].

Температурні залежності ізохорної теплопровідности λ_v (рис. 3) для зразків різних молярних об'ємів, які далі будуть потрібними для отримання залежности ізотермічної теплопровідности від тиску $\lambda(P)$, розраховано за формулою [4]:

$$\lambda_v = \lambda_p \left(\frac{V_{\rm mol}\left(T\right)}{V_{m0}}\right)^g,\tag{2}$$

де $V_{\rm mol}(T)$ — молярний об'єм вільного зразка залежно від температури, V_{m0} — молярний об'єм зразка, до якого здійснювався перерахунок, $g = -(\partial \ln \lambda / \partial \ln V)_T$ — коефіцієнт Бріджмена відповідно до даних праці [11] приймався рівним 5.7.

Молекулярні кристали мають великі коефіцієнти теплового розширення, тому з підвищенням температури при ізохорному експерименті в дослідних зразках відбувається наростання термічного тиску [8,10]. Кристалічний зразок сталої густини перебуває під постійно наростаючим тиском з боку вимірювальної ампули, яка має на декілька порядків менший, порівняно з молекулярними кристалами, коефіцієнт теплового розширення. Цей процес аналогічний до процесу рівномірного всебічного стискування з від'ємним знаком, оскільки термічний тиск у цьому випадку виникає внаслідок неможливости теплового розширення дослідного зразка. При такому стискуванні на кожну одиницю поверхні кристала діє однаковий за величиною, направлений завжди по нормалі до поверхні тиск, це якраз і відповідає умовам, що виникають під час проведення ізохорного експерименту.

Рис. 3. Температурні криві ізохорної теплопровідности твердого CO₂ залежно від значень молярного об'єму. Лінія 1 — дані прямих досліджень ізохорної теплопровідности [12].

Зроблені за формулою (2) розрахунки показують (рис. 3), що ізохорна теплопровідність при заданих постійних значеннях температури має різні значення, які залежать від молярного об'єму кристала. Цю залежність можна пояснити впливом термічного тиску, який збільшується в дослідних зразках пропорційно до збільшення температурного інтервалу виконання умови ізохорности експерименту, що підтверджується безпосередніми розрахунками (рис. 2) та прямими дослідженнями залежности теплопровідности від тиску, виконаними, наприклад, для твердих C₆H₆ та CCl₄ [17,18].

Використовуючи залежності термічного тиску P(T) (рис. 2) та ізохорної теплопровідности λ_v (рис. 3), отримали ізотермічні залежності теплопровідности твердого CO₂ від тиску $\lambda_T(P)$. Результати подано на рис. 4.

Із використанням засобів комп'ютерного моделювання встановлено, що ізотермічна теплопровідність λ_T з підвищенням тиску збільшується відповідно до залежности:

$$\lambda_T = A(T) + B(T)P + C(T)P^2, \qquad (3)$$

де А, В, С — відповідні числові коефіцієнти, значення яких, залежно від температури, подано в табл. 1. Із збільшенням термічного тиску теплопровідність при сталій температурі також збільшується (рис. 4). У табл. 1 наведено зміни значень теплопровідности $\Delta \lambda_T$, що визначаються додатковим впливом тиску ΔP . Якщо нормувати перший коефіцієнт залежности (3) до температури та молярного об'єму, отримаємо, що значення першого, вже нормованого коефіцієнта А*, є практично постійними для різних температур (табл. 1). Коефіцієнт А в рівнянні (3) є не що інше, як значення ізобарної теплопровідности. Те, що цей коефіцієнт, нормований до температури й молярного об'єму, є сталим, указує на додаткову залежність ізобарної теплопровідности від теплового розширення дослідних зразків, але питання впливу теплового розширення на ізобарну теплопровідність молекулярних кристалів у цій статті не розглядаємо, тому обмежимося лише констатацією цієї залежности.

T, K	Α	B,	C,	$A^*,$	$\Delta\lambda_{\rm T},$	ΔP ,
		10^{-3}	10^{-6}	10^{6}	$W/m \cdot K$	MPa
80	1.15	1.7	-6	2.433	0.11	167.5
100	0.93	1.1	-2	2.435	0.14	250.1
140	0.64	0.7	-6	2.432	0.18	440.2
200	0.43	0.6	-3	2.436	0.26	655.3

Таблиця 1. Значення теплопровідности $\Delta \lambda_T$, тиску ΔP , коефіцієнта A^* та коефіцієнтів A, B, C ізотермічної залежности $\lambda_T = A(T) + B(T)P + C(T)P^2$ при заданих сталих температурах.

Рис. 4. Ізотермічні залежності теплопровідности $\lambda_T(P)$ твердого CO₂ від тиску. P_{atm} — значення теплопровідности, що відповідають атмосферному тиску.

Уважаючи, що в діелектричних кристалах тепло переносять, в основному, фонони, при температурах, близьких і вищих від температури Дебая ($T \ge \Theta_{\rm D}$), для визначення фононної теплопровідности використовуємо таку залежність [19]:

$$\lambda_{\rm ph} = K \frac{m a \Theta_{\rm D}^3}{\gamma^2 T},\tag{4}$$

де m — молекулярна маса, a^3 — об'єм одного атома (молекули), K — структурний коефіцієнт. Розрахунки, виконані в межах залежности (4), дають класичний закон теплопровідности $\lambda_{\rm ph} \sim T^{-1}$ (рис. 1). У формулі (4) не враховано залежности ізохорної теплопровідности від термічного тиску $\lambda_v(P)$. Беручи до уваги термічний тиск, ізохорну теплопровідність можна записати як суму фононної теплопровідности та додаткової складової, що визначається впливом термічного тиску:

$$\lambda_v = \lambda_{\rm ph} + \Delta \lambda_v, \tag{5}$$

де $\lambda_{\rm ph}$ — фононна теплопровідність, $\Delta \lambda_v$ — визначає додатковий внесок термічного тиску в ізохорну теплопровідність.

Залежності $\Delta \lambda_v(T)$ в цьому випадку визначали як різницю між ізохорною та фононною теплопровідностями. Значення ізохорної теплопровідности брали з експерименту [12], фононну теплопровідність розраховували за формулою (4).

На рис. 1 показано результати розрахунків фононної теплопровідности $\lambda_{\rm ph}$ і додаткового внеску термічного тиску $\Delta \lambda_v$ для зразків твердого CO₂ молярного об'єму $V_{
m mol} = 25.85~{
m cm}^3/{
m mole}$. Як видно (рис. 1), з підвищенням температури додаткова теплопровідність, спричинена термічним тиском, збільшується й набуває значень, що перевищують похибку експерименту (5%) при температурах, близьких до 80 К. Тобто можна сказати, що ця температура визначає порогове значення термічного тиску, починаючи з якого можна говорити про істотний влив термічного тиску на ізохорну теплопровідність. Для зразків твердого СО₂ з молярним об'ємом $V_{
m mol}=25.85~
m cm^3/mole$ таке порогове значення дорівнює $P_{\rm thr} = 167$ MPa (див. рис. 2). Розраховані значення $\Delta \lambda_v(T)$ також дали змогу оцінити порогові значення термічного тиску для зразків різних молярних об'ємів (табл. 2).

$V_{\rm mol},$	A_1	n	$P_{\rm thr},$
$\rm cm^3/mole$			MPa
25.85	3.4E-07	2.05	167.5
26.05	9.0E-06	1.61	142.6
26.24	3.8E-05	1.41	138.2
26.71	1.4E-04	1.23	136.4

Таблиця 2. Коефіцієнт A_1 , показник n та порогові значення термічного тиску P_{thr} залежно від молярного об'єму.

Із використанням значень $\Delta \lambda_v(T)$ та P(T) (рис. 2) отримано залежності $\Delta \lambda_v(P)$ (рис. 5), що дозволило встановити вигляд функціональної залежности $\Delta \lambda_v$ від термічного тиску:

$$\Delta\lambda_v\left(P\right) = A_1 P^n,\tag{6}$$

Відповідні значення коефіцієнта A_1 та показника степеня n залежно від молярного об'єму наведені в табл. 2. Після встановлення залежности $\Delta \lambda_v(P)$ формула (5) набирає такого вигляду:

$$\lambda_v = K \frac{ma\Theta_D^3}{\gamma^2 T} + A_1 P^n.$$
⁽⁷⁾

Отримана в результаті розрахунків за формулою (7) крива, що зображена на рис. 1 пунктирною лінією 1, добре описує поведінку ізохорної теплопровідности твердого CO₂. Значення показника п залежать від молярного об'єму зразків і визначають нахил кривої. Установлення загальніших закономірностей поведінки ізохорної теплопровідности при температурах, близьких і вищих від температури Дебая, вимагає додаткових досліджень впливу термічного тиску на ізохорну теплопровідність інших молекулярних кристалів.

Рис. 5. Результати розрахунків залежности $\Delta \lambda_v$ твердого СО₂ від термічного тиску та молярного об'єму.

III. ВИСНОВКИ

У нашій статті на прикладі твердого CO₂ показано, що температурну залежність ізохорної теплопровідности можна описати моделлю, у якій теплопровідність визначається фонон-фононною взаємодією й додатковим внеском термічного тиску. Отримані залежності $\lambda(P)$, $\Delta\lambda_v(T)$ та P(T) дали змогу визначити порогові значення термічного тиску, починаючи з якого можна говорити про істотний вплив термічного тиску на ізохорну теплопровідність твердого CO₂ ($P_{\rm thr} \approx 150$ MPa) і встановити вигляд функціональної залежности ізохорної теплопровідности з урахуванням впливу термічного тиску. Необхідно зазначити, що цю модель можна застосовувати для розрахунку значень ізохорної теплопровідности тільки в орієнтаційно-впорядкованих фазах молекулярних

кристалів, оскільки в орієнтаційно-неупорядкованих фазах молекулярних кристалів теплопровідність також суттєво залежить від характеру орієнтаційного руху молекул. Також викликає додаткову зацікавленість питання про вплив на ізохорну теплопровідність фазових перетворень, адже при ізохорних дослідженнях, як відомо [20], унаслідок термічного тиску відбувається зміщення температур фазових переходів T_m в бік вищих температур. Як наслідок це може вплинути на трансляційну теплопровідність.

- V. G. Manzhelii, A. I. Prokhvatilov, V. G. Gavrilko, A. P. Isakina, *Handbook for structure and thermodynamic properties of cryocrystal* (Begell House Inc. NY, Wallingford, 1999).
- [2] F. Clayton, D. Batchelder, J. Phys. Chem. 6, 1213 (1973).
- [3] О. І. Пурський, Укр. фіз. журн. 45, 1076 (2000).
- [4] В. А. Константинов, В.Г. Манжелий, С. А. Смирнов, Физ. низк. темп. 17, 883 (1991).
- [5] O. I. Pursky, N.N. Zholonko, V. A. Konstantinov, Физ. низк. темп. 29, 1021 (2003).
- [6] O. I. Pursky, N. N. Zholonko, V. A. Konstantinov, Low Temp. Phys. 26, 278 (2000).
- [7] О. І. Пурський, М. М. Жолонко, В. А. Константінов, Укр. фіз. журн. 46, 740 (2001).
- [8] В. А. Константинов, В. Г. Манжелий, М. Л. Стржемечный, С. А. Смирнов, Физ. низк. темп. 14, 90 (1988).
- [9] О. І. Пурський, М. М. Жолонко, В. В. Цибулін, Укр. фіз. журн. 46, 337 (2001).

- [10] В. А. Константинов, В. Г. Манжелий, В. П. Ревякин, С. А. Смирнов, Физ. низк. темп. 21, 102 (1995).
- [11] В. А. Константинов, Физ. низк. темп. 29, 567 (2003).
- [12] В. А. Константинов, В. Г. Манжелий, С. А. Смирнов, А. М. Толкачев, Физ. низк. темп. 14, 189 (1988).
- [13] В. Г. Манжелий, В. Б. Кокшенев, Л. А. Колоскова, И. Н. Крупский, Физ. низк. темп. 1, 993 (1971).
- [14] В. П. Глушко, Термодинамические свойства индивидуальных веществ (Наука, Москва, 1978).
- [15] И. Н. Крупский, А. И. Прохватилов, Ф. И. Эринбург, Физ. низк. темп. 1, 359 (1975).
- [16] V. A. Slusarev, I. A. Freiman, I. N. Krupskii, I.A. Burakhovich, Phys. Status Solidi (b) 54, 745 (1972).
- [17] R. Ross, P. Andersson, Mol. Phys. 36, 39 (1978).
- [18] R. Ross, P. Andersson, G. Backsrtom, Mol. Phys. 38, 377 (1979).
- [19] Р. Берман, Теплопроводность твердых тел (Мир, Москва, 1979).
- [20] V. G. Manzhelii, Yu. Freiman, *Physics of cryocrystals* (AIP Press, Woodbury, New York, 1997).

THERMAL PRESSURE AND ISOCHORIC THERMAL CONDUCTIVITY OF SOLID CO₂

O. I. Pursky

Technological State University of Cherkassy 460 Shevchenko Bvld., Cherkassy, UA-18006, Ukraine

The analysis of the correlation between the thermal pressure and the isochoric thermal conductivity of solid CO_2 has been carried out. The temperature dependences of the thermal pressure and the isochoric thermal conductivity for samples with various molar volumes have been obtained. The isothermal pressure dependences of the thermal conductivity of solid CO_2 have been calculated. The form of the temperature dependence of the isochoric thermal conductivity taking the thermal pressure into account has been revealed. Behaviour of the isochoric thermal conductivity is explained by phonon-phonon interaction and additional influenc of the thermal pressure.